Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist (B)

Text de l'Evangeli (*Mc* 14,12-16.22-26): El primer dia dels Àzims (...), mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. I digué: «Preneu: això és el meu cos». Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies, els la donà i en begueren tots. Els digué: «Això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom. Us asseguro que ja no beuré més del fruit de la vinya fins al dia que begui vi nou en el Regne de Déu» (...).

La Missa del Diumenge ("Sine dominico non possumus")

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, hem de redescobrir l'alegria del "Diumenge cristià", el privilegi de participar en l'Eucaristia, que és el sagrament del món renovat. La resurrecció del Crist tingué lloc el primer dia de la setmana, que en l'Eucaristia és el dia de la creació del món. Precisament per això, la primitiva comunitat cristiana considerava el diumenge com el dia en què, amb la victòria del Crist sobre la mort, s'havia iniciat la nova creació.

Sobre l'experiència dels màrtirs d'Abitínia (s. IV) hem de reflexionar també nosaltres, cristians del segle XXI: 49 cristians foren sorpresos un diumenge mentre celebraven l'Eucaristia, tot reptant així les prohibicions imperials. Fou significativa la resposta que un tal Emèrit donà al procònsol: "Sine dominico non possumus"; és a dir, sense reunir-nos en assemblea el diumenge per a la celebrar l'Eucaristia no podem viure.

—Necessitem aquest "Pa" per tal d'afrontar la fatiga i el cansament del viatge. El Diumenge, dia del Senyor, és l'ocasió propícia per a obtenir forces d'Ell, que és el Senyor de la vida.